

esserer Tinget, hvad jeg kun kan glæde mig over —, hver for sig vilde tænke sig som denne Nybygger, og at De vilde sætte Dem i hans Sted og overveje, hvad De vilde foretage Dem i hans Sted. Da tror jeg ikke, man fra de to Oppositionspartiets Side saa haardnakket vilde fastholde, at der absolut skal fortsættes i den Form, som blev vedtaget den 4. Oktober 1919. Det er store Arbejder, der vil blive udført efter denne Lov, det er et Beløb paa over hundrede Millioner, der derved er stillet til Raadighed, Beløb, der andrager det dobbelte af, hvad der har været Tale om tidligere. Det maa dog være tilstrækkeligt til, at man kan indhøste de Erfaringer, som er nødvendige. Kan de to Oppositionspartier saa ikke gaa med til, at vi ved Siden af dette Udstykningsarbejde, som jo i de nærmeste Aar vil blive Hovedudstykningsvirksomheden her i Landet, holder Liv i den gamle, frie Udstykningsbevægelse? Hvis man ikke tør det, forekommer det mig, at man ikke kan have fuld Tillid til, at den Form for Udstykning, der blev paabegyndt den 4. Oktober 1919, kan staa Maal med den frie Udstykningsvirksomhed, naar denne faar Statens Støtte i samme Udstrækning som Udstykningen efter Loven af 4. Oktober 1919. Jeg vil altsaa sige til det ærede Medlem Hr. Mads Larsen, at hverken han eller jeg ved, hvilken Rigsdag og hvilket Ministerium der sidder om 10 Aar, men jeg tror, det ærede Medlem vil give mig Ret i, at det er meget farligt og meget demoraliserende med Hensyn til den økonomiske Ansvarsfølelse, som først og fremmest maa særpræge dem, der skal bygge Hjem op under saadanne Vilkaar, naar de ikke ved, hvad der bliver krævet af dem om 10 Aar. Det er ikke Smaating for saadanne Folk, om man ved Salg kræver Forrentningen ført helt tilbage til det Øjeblik, da de begyndte, eller man om 10 Aar kræver, at de skal — ikke have beregnet højere Rente, det faar staa ved sit Værd, men forrente et helt andet Beløb, end da de begyndte.

Det ærede Medlem Hr. Bording, der talte sidst, mente, at der burde staa: Denne Lov gælder ikke for Husmænd. Det er jeg ganske uenig med det ærede Medlem i. Det vilde være meget skæbnesvangert, om en saadan Tilføjelse med Rette kunde gøres. Den gælder for enhver ung Mand, der har de personlige Kvalifikationer, som er fornødne med Hensyn til Dygtighed og Arbejdsomhed og ogsaa har vist sin Evne til Sparsommelighed ved, at han ikke kommer til Staten med fuldkommen tomme Hænder og siger: Værs'god, skaf mig et Brug. Og dette, at der forlanges en Tiendedel, er i

fuld Overensstemmelse med tidligere Love. At han saa ved Siden deraf maa skaffe sig hvad der skal til af Produktionsmidler, tror jeg er et sundt og rigtigt Forlangende, Hvis man ikke tør stille det Forlangende, er jeg bange for, at disse Brug kommer i Hænderne paa Folk, som er — jeg vil ikke sige uværdige, men uegnede til at paatage sig det Arbejde og den Ledelse, der skal til, hvis det skal gaa godt.

Det ærede Medlem Hr. Bording var ogsaa inde paa, at Tilskuddet gik i den forkerte Lomme, det vil sige i den første Ejers Lomme. Jeg forstaaer ikke den Frygt. Det vil altsaa sige, at man tror, at i samme Øjeblik, man har bygget dette Hus; kan man sælge det og tage en Pris, der ligger langt over, hvad Vurderingen minus Tilskuddet udgør. Hvis det ærede Medlem har Ret i det, og hvis han kan overbevise mig om, at det er rigtigt — og det er muligt, Udviklingen gaar jo i den Retning, at Byggeomkostningerne formindskes som alt andet —, saa er Vejen den, at man formindsker det direkte Tilskud. Da jeg stillede Forslaget, fandt jeg det rigtigt at forudsætte, at der skulde foretages en saadan Afskrivning, fuldkommen i Analogi med, hvad der foregaar ved Boligbyggeriet i Byerne. Der anerkender Staten og Kommunerne, at man skylder private, der bygger, at give dem en saadan Gave, eller rettere sagt, man afskriver den straks. Det er det samme og intet som helst andet, der skal foregaa her. Vil de Herrer mene, at det er for meget, kan de jo stille Forslag om, at der skal gives mindre. Jeg tror nu ikke, at det for indværende Aar bliver for meget, men jeg har tidligere sagt, at jeg gerne vilde se en Ændring som den, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen antydede, at Bestemmelsen om de 30 pCt. ogsaa skal være blandt det, som Ministeren og Finansudvalgene skal tage op til Overvejelse for det næste Finansaar.

Jeg skal derefter tillade mig at besvare de Spørgsmaal, som direkte er blevet stillet til mig under Forhandlingerne i de foregaaende Dage. Det ærede Medlem Hr. Ulrich stillede det Spørgsmaal, om den bestaaende Jordfond berøres af denne Lov. Dette Spørgsmaal skal jeg besvare med et ubetinget Nej. Denne Lov angaar Statstilskud til Fremme af Udstykningsarbejde og vedrører ikke de Midler, der findes i Statens Jordfond.

Naar det ærede Medlem dernæst spurgte mig, om Jordlovsudvalget havde arbejdet i Overensstemmelse med Loven af 4. Oktober 1919 om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentlig Eje § 4, der bestemmer, at Laan-